

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

4. Dies Augusti. Sol oculus est mundi, jucunditas Dei, cæli pulchritudo,
naturæ gratiæ. S. Ambros. l. 4. Hexam. c. 1.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

4. DIES AUGUSTI.

Sol oculus est mundi, jucunditas Dei, cæli pulchritudo, naturæ gratia. *S. Ambros. l. 4. Hexam. c. 1.*

S. Domini-
nicus Sol
Ecclesiæ.

Socratem ferunt exorientem Solem subinde ad occasum usque defixis in eum oculis secutum. Hodierna dies clarior est D. Dominici in Ecclesiam beneficiis, quàm Solis per cælum diffusis radiis. Hunc Ecclesiæ Solem, Socratis æmulo fixis oculis, non tam ut contemplerur, quàm ut imitemur, aspiciamus, vel aspiciendo reddemur suspiciendi. Quod dicitur de Sole, sicut sponsus procedens de thalamo, sic Dominicus processit de matris utero. Quia cum Mater uterum gestaret, illi prædictum est vauicino, parituram eam filium, qui in Ecclesia esset, quod in nocte lucerna, quod in orbe Sol, à luce virtutis, & splendore eruditionis. Vix processerat ex utero, ut Sponsus de thalamo, cum cœpit in ipso ortu paulatim se luce suâ prodere, ut Sol radorum apparatu. Cum enim Infans sacro latice ablueretur, matrona spectata, quæ illum spectabat, vidit ex illius vultu emicare alios, atque alios lucis à-mœnæ radios: qui deinde in illius fronte coaluère, & stellæ figuram expresserunt. Hinc pingitur cum stella lucente in fronte, adjecto in ejus, ac Ordinis illius scuto, hoc lemmate: *Lucet, & ardet*; tota siquidem ejus familia lucet scientiâ, ardet Charitate; hac orbem illustrat, illâ omnes in orbe inflammat; illa emittit radorum jacula, hac flammæ spicula: illâ ignorantes instruit, hac frigentes calefacit.

II. *Sol oculus est mundi*; sic & Dominicus Ecclesiae. Idque potissimum, quia ipse oculos semper obvertebat in Solem Justitiae. Quod ipsum testati sunt aliquando Principes tenebrarum. Non ita pridem cum quispiam, qui inter sacros ritus pellendis daemonebus adhibebatur, (a) proponeret Religiosis faminis Laudunensibus, quas maligni spiritus possidebant, pulcherrimam D. Dominici imaginem. Vix illa apparuerat, cum subito possessae omnes terga illi advertunt, nec adduci possunt, ut in eam oculos defigant. Tandem vi exorcismorum coactae intuentur, unicam exceptam, quae mirum in modum reluctabatur; tamen eadem virtute compulsae, non solum aspexit, verum etiam obtutum defixit in imaginem oculos, uti Sacerdos diabolo praeeperat. His peractis, exigitur a daemone ratio, cur tanta cum difficultate imaginem illam intueri detrectasset? Vix obtineret responsum potuit, tandem exortae hae voces: Ha, inquit, cum hic Sanctus inter mortales degeret, semper in Deum intuebatur, in omnibus actionibus suis oculos habebat in illum obversos; nos vero, nos ipsos aspeximus, & quia aspeximus, perimus, & in hanc conditionem miserimam delapsi sumus. An non igitur merito Dominicus mundi oculus, qui oculos suos mundissimos, ut heliotropium ad Solem, sic ipse ad illum, qui fecit Solem, defigebat?

III. Sol deinde, ob claritatem dicitur *juvencus* diei; ob venustatem, *Calipul. hirtudo*. Fuit & Dominicus, ut Sol, & pulcher, & clarus ob virgineam castitatem, corporis, ac animi integritatem. Castae generationi duas illas dotes attribuit Sapiens, pulchritudi-

(a) *Barry solitudo dio. i. discere. Pomerit.*

Augustus.

Tessera.

609

rudinem, & claritatem: hac enim, & illâ captus, exclamavit: (a) *O quam pulchra est casta generatio, cum claritate!* Ab eadem castitate Dominico tanta fuit & pulchritudo, & claritas, utpotè quem S. Catharina Senensis in excessu mentis, vidit in ipso Patris æterni corde, unâ etiam cum JESU Patris æterni Filio: vidit, & simul audit: O Filia, vides in corde meo hinc JESUM, inde Dominicum? Ille mihi naturalis, hic adoptivus est Filius; illum ab æterno genui, hunc in tempore: & quia in hunc particulari ferebar amore, volui esse in corde meo simul cum JESU, ut sic mihi essent quasi gemelli Filii, naturalis ille, hic adoptivus. Quòd si in corde fuerit æterni Patris, certè ex eo hausit puros, castosque amores: uti etiam à Virgine, quam scilicet Magistram habuit, anno ætatis suæ decimo, utpotè cui illa se spectandam præbuit, docuitque ex tunc Rosarii Mariani leges, modumque, quem deinde Dominicus alios, totumque orbem edocuit: eandem & sponsam habuit anno ætatis 18. Solem denique se prodidit, cum cælum supra Solem subiit. Cum enim P. R. pro recuperanda ejus valetudine (utpotè, quem adhuc vivere credebat) sacrificium offerre parat, illicò præpeditus excessu mentis statuæ instar immotus subsistit. In illo porò raptu vidit Dominicum, coronâ atreâ redimitum, ad instar Solis omni parte radiantem, Bononiæ excedere. Vis sic lucere, & ardere? vide luceas à luce virtutis; vide ardeas ab igne charitatis. Opta hunc ignem, æstima hanc lucem. De illa enim luce

Prævia lux dat eunti scire, ubi debeat ire.

(a) Sap. 4.

5. DIES